

ANNEX 1

Conte decreixement

És dimecres i la Vesna acaba de dinar per tornar a l'escola. Avui és un d'aquells dies que té ganes d'aprendre, i estava esperant que arribés l'hora de medi perquè sap que avui parlaran sobre un dels seus animals preferits, el caragol.

A l'aula els expliquen que existeixen molts tipus de caragols, que alguns viuen als rius, altres són terrestres i fins i tot n'hi ha a deserts i al mar. El que més sorprèn a la Vesna és una característica que descobreix dels caragols: els caragols van creixent, alimentant-se, augmentant de pes i fent-se grans, però quan saben que ja no podran suportar més pes comencen a fer-se petits, a decreixer, caragolant la seva closca fins a tenir una mida que puguin sostenir (sostenible).

Amb aquesta història la Vesna se'n torna a casa rumiant sobre aquesta capacitat de fer-se petit, de decreixer la seva mida. "Que intel·ligent que és el caragol" pensa la Vesna.

Seguint amb el camí cap a casa la Vesna veu com la seva ciutat cada dia és més gran, cada dia hi construeixen més edificis i blocs de pisos. Des que té memòria la seva ciutat creix sense parar. Ella sap que a altres ciutats i països del món passa el mateix, les ciutats, els ports i aeroports, les carreteres i les fàbriques, totes creixen sense parar.

Amb el que ha après avui la Vesna a classe es pregunta si la societat, la gent i els polítics de la seva ciutat, d'altres països i d'arreu del món no hauríem de fer com el caragol: pensar fins quan el planeta (la nostra closca) podrà suportar tot el que volem créixer i llavors veure si hem de tornar-nos una mica més petits, tornar a donar espai a la natura on ara hi ha ciutat, tornar a deixar créixer els boscos on hi ha carreteres...